

att tänka på relationen mellan världen och rum i konstnärliga uttryck är en del av att tänka om konstens funktioner och dess funktioner i världen, precis som historien har oss. Jag tror särskilt att det finns många av absoluta värden.

Det minsta av arkitekturkonstens klassiska kompositioner och proportioner reglerar ändamålet för rummet i rum. Utanrummet kommer från arkitekturen.

"Även om jag arbetat med målning och med målningar upplevs

Magnus Carlén, "Hon & jag", 190x160 cm, 1991.

jag det verkligen viktigt att involvera hela rummet. Det har ju med närläggning att göra. Att mata rummet från egen kropp. Jag vill inte att målningen enskilt ska vara ett utsnitt, fräknad från rummets sammanhang. Pendingen näm - bildrum är viktig. Målningen, objekten, ska upplevas lika konkret som rummet man står i.

Somrideresrum, som vi kallar svensk 'arkitektur', utesluter mänskligas andliga behov, eller djupt mänskliga om man så vill. Det är inte bra på pengar utan svensk byggnärmis är rik med bristande kunskap och en stor sköp å cynismen till arkitekturens sammansättning. Att det är möjligt att skapa rum av en helt annan karaktär vet vi. I New York, mitt i den dramatiska, kaotiska staden, där finns t.ex. Dia Art Foundation, med två rum som Walter De Maria skapat, "The broken

kilometer" och "The New York Earth Room". De står där öppna för vem som helst. De är andningshål. Alla kan gå in där och uppleva ett helhetsvärde än det som gestalar sig utanför; ett stillhetens rum, miljön, ett par rum som också blir ett dags möststånd, en protest mot schablonankändet, mot standard- och normaliteten, det som tyvärr fått överdimensionerad betydelse både i samhället och i konsten." □

Magnus Carlén

Magnus Carlén arbetar med stora målningar i olja; utgångspunkten är färgen, och bildrummets uppbyggnad växer fram ur talrika skisser i svart-vitt eller med enkla färger. I flera av de stora dukarna blir en mänsklig gestalt synlig; det är som att stå i ett rum just när någon är på väg in i det. Just det där ögonblicket, när någons närvaro blir visuellt påtaglig.

"Jag har valt att arbeta uteslutande med måleri under dessa fem år på skolan. I början var jag kanske lockad av att söka mig till sånt 'som hände' på skolan, gemensamma projekt av olika slag. Men det var för mig mycket viktigare att renodla måleriet, inte tappa tråden utan låta måleriet utveckla sig i sin egen, och min, takt, utan hänsyn till eventuella projekt eller utställningar.

Dessutom har jag inte varit särskilt intresserad av att visa upp mig. Vad jag däremot arbetat fram mot är att kunna uttrycka ett så tydligt jag som möjligt."

Magnus Carlén poängterar måleriets väsen, de olika färgernas karaktärer, färgens och formens närvaro i vår visuella omgivning. Hans erfarenheter av arkitektoniska rum, både samtida och historiska, ligger som en underton i de till synes spontant organiska eller kroppsliga figurerna som finns i hans måleri.

"Det finns viktiga upplevelser som är nästan omöjliga att uttrycka med ord; det är upplevelser som är starka, men som man inte kan sätta fingret på, en vaghet i upplevelsen som samtidigt är mycket bestämd. Det är just den närvaron jag vill uttrycka. Jag vill göra vagheten tydlig, ofrånkomlig, jagets närvaro i rummet, både i yttre rum och i de inre psykiska rummen.

Medan jag arbetar fattar jag inga rationella beslut; när jag skissar arbetar jag dock ofta mot eller med klassisk estetik. Jag är t.ex. fascinerad av Piero della Francescas måleri, och hans användning av geometri. Sedan arbetar jag bort dessa spår i

Magnus Carlén, målning, 12,5x15,5 cm, 1991.

Inspiratören
Piero della Francesca

måleriet – men jag tror att mötet finns kvar som en förutsättning för mitt arbete mellan ordning och kaos."

Om Magnus Carléns måleri skulle man kunna säga att hemligheten ligger bakom det som det till synes visar. Var och en av målningarna gestaltar ett tillstånd; var och en är en variation över ett tema – detta att bli till. Som en liten punkt i rymden, som en spröd ton i ett instrumentalt verk. En ton som vibrerar i färgens sätt att möta duken, ramen och betraktaren. □

Ingemaj Beck är författare och konstkritiker vid Aftonbladet